

PARAULA I VIDA

Misericòrdia per als privats de llibertat

En l'Any de la Misericòrdia dirigim avui l'atenció al col·lectiu de persones privades de llibertat, i a tots els qui estan relacionats amb les presons. L'Any de la Misericòrdia ens hi urgeix, recollint el mandat del mateix Senyor: «Estava a la presó i vingüéreu a veure'm» (Mt 25,36). I destaquem avui la Pastoral Penitenciària de la Diòcesi.

Hi ha molta angoixa i sofriment re-re els murs d'una presó! Rere cada persona, hi ha una història única, singular i irreplicable, moltes vegades construïda pels fracassos, dels quals no tan sols els privats de llibertat en són els únics responsables. No jutgem ni condemnem. Provem de comprendre i escoltar. Potser així es desvetllarà la reacció del millor de cada un d'ells, i actuarà la força guardadora de la misericòrdia divina, capaç d'esmenar les errades més grans.

Els familiars dels empresonats necessiten ser molt forts, i no s'haurien de sentir abandonats a l'hora de la desventura. Potser se'ns demana a les comunitats cristianes una certa complicitat i tendresa per a aquells

que no compten amb res més que amb la seva gran soledat.

Les presons són abstractes però els presos són molt concrets. A Andorra n'hi ha 48 a La Comella, i uns 9.000 a tot Catalunya, i uns 50.000 a Espanya. I per això considerem també els funcionaris que treballen a les presons, que sovint són oblidats. També a la societat actual li convindria escoltar-los més en els seus problemes i dificultats, perquè no abdiquin de la seva necessària funció d'adreçar sendes tortuoses per tal que es pugui obrir pas sense entrebancs l'esperançat ressorgir d'una vida nova per a molts. La justícia i les presons no poden abdicar de ser restauratives, contra tot pronòstic pessimista.

Per què no escoltem més tant de dolor inútil, tant de sofriment absurd de les víctimes de tots els delictes? Sense manipular-les ni utilitzar-les. Que trobin força i consol, que segur que ho esperen. Hem de ser capaços de donar-los suport incondicionalment, de reparar els seus trencaments, de rentar les seves ferides i facilitar, finalment, que la indulgència

desbanqui la revenja. Cal intentar-ho sempre i fer possible el perdó i la reconciliació!

També el nostre interès s'ha de fixar en el sistema penal que tenim. En comptes de la revenja, del mer endurement de penes, de la punició, cerquem inventar noves mesures perquè la prevenció social, el tractament, la reinserció, els drets humans i la reconciliació siguin el nord i guia del propi sistema penitenciari.

Davant tantes i noves classes d'esclavitud, l'Església treballa en la Pastoral Penitenciària amb molts altres que donen temps, interès i paciència des de «Justícia i Pau», i des de diverses ONGs, com a voluntaris al servei de la rehabilitació i la dignitat dels qui han hagut de passar per la duríssima prova de la pèrdua de llibertat. Valorem i sostinguem el seu esforç perquè puguin cooperar en un autèntic treball social i una audaç pastoral de justícia i llibertat, que busqui prevenir el delictes, superar la presó, reintegrar el pres i facilitar la reconciliació i la pau social.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Jornades de Pastoral de la Salut

Els dies 19 al 22 de setembre van tenir lloc les XLI Jornades Nacionals de Delegats Nacionals de Pastoral de la Salut a Madrid. De la Diòcesi d'Urgell hi va participar la Delegada diocesana, Gna. Visita-ción Lorenzo, S.F. Foren uns dies en què es va aprofundir sobre la tasca de tenir cura de la creació i de les persones, però posant sempre al centre de tot la persona i la seva dignitat, especialment les persones més vulnerables, aprofundint en l'Encíclica del Papa Francesc *Laudato si'*. La ponència central de les Jornades fou del Bisbe auxiliar de Sant Jaume de Compostel·la, Mons. Jesús Fernández González, que parlà sobre «Salut i medi ambient a la llum de *Laudato si'*».

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Estimar en la malaltia

Han estat fills, pares i avis. Fa més de cinquanta anys que es varen casar. S'estimen molt. Han passat per moments de joia i de dificultats. Han viscut les responsabilitats del matrimoni, també la seva grandesa. Sempre implicats en la vida eclesial: moviments infantils, juvenils i d'adults. També en serveis diversos a la comunitat: catequesi, economia, formació... Quan, ja jubilats, gaudien de la maduresa de la vida i contemplaven, globalment, amb joia l'itinerari del seu amor, ella emmalaltí i a poc a poc s'allunyà de la realitat i de la relació habitual amb les persones. L'espòs la cuidava a casa, amb dedicació i tendresa. Passat un temps, en agreujar-se la malaltia, es va fer necessari viure en una residència amb atenció adequada a la seva situació. Des del

primer dia, a mig matí, l'espòs va a la residència, s'està al seu costat, li parla amb la tendresa de sempre, l'acaricia i rep de la seva esposa mirades de pau i d'agraïment, signes de joia i en algunes ocasions una paraula, un signe que, des de la boira personal en què està immersa, dóna a entendre que el reconeix. Li dóna el dinar amb la mateixa dedicació i afecte. A mitja tarda hi torna. Un passeig empenyent la cadira de rodes i arriba l'hora de donar-li el sopar. El marit torna cap a la casa familiar, pensant i pregant. Dóna gràcies a Déu pel dia, per cada petit gest rebut; demana forces per a demà, joia i esperança per transmetre.

Jesús és compassiu amb els qui pateixen i s'identifica amb ells: «Estava malalt i em vau visitar» (Mt 25,36). L'atenció als malalts és una missió

que el Senyor dóna als cristians i que podem realitzar tant en l'atenció directa a qui sofreix com amb la pregària amb què hem d'acompanyar-la. Dues dimensions d'un mateix amor expressades des de les pròpies limitacions, lluny d'angoixes i desesperacions. Jesús ens convida a participar en el ministeri de la compassió. És el que intenta fer l'espòs del nostre relat. Té molt present que un dia es donaren l'un a l'altre, en un compromís mutu de fidelitat. Recorda les paraules pronunciades: «Et prometo que et seré fidel en la prosperitat i l'adversitat, en la salut i la malaltia i que t'estimaré i t'honoraré tota la vida». Ara és hora d'estimar en la malaltia, amb la confiança que, com ho ha fet sempre, Déu segueix beneïnt la seva unió.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Misericordia para los privados de libertad

En el Año de la Misericordia dirigimos hoy nuestra atención al colectivo de personas privadas de libertad, y a todos los que están relacionados con las prisiones. El Año de la Misericordia nos urge, recogiendo el mandato del mismo Señor: «*Estaba en la cárcel y vinisteis a verme*» (Mt 25,36). Y destacamos hoy la Pastoral Penitenciaria de la Diócesis.

¡Existe mucha angustia y sufrimiento tras los muros de una prisión! Detrás de cada persona hay una historia única, singular e irreplicable, muchas veces construida por los fracasos, cuya responsabilidad no reside solamente en los privados de libertad. No juzgamos ni condenamos. Probamos de comprender y escuchar. Quizás así se dará la reacción de lo mejor de cada uno de ellos, y actuará la fuerza sanadora de la misericordia divina, capaz de corregir los errores más grandes.

Los familiares de los presos necesitan ser muy fuertes, y no deberían sentirse abandonados a la hora de la desventura. Quizás se nos pide a las comunidades cristianas una cierta complicidad y ternura por aquellos que no cuentan con nada más que con su gran soledad.

Las prisiones son abstractas pero los presos son muy concretos. En Andorra hay 48 en La Comella, y unos 9.000 en toda Cataluña, y unos 50.000 en España. Y por eso consideramos también a los funcionarios que trabajan en las cárceles, que a menudo quedan olvidados. También a la sociedad actual le convendría escucharlos más en sus problemas y dificultades, para que no abduquen de su necesaria función de enderezar sendas tortuosas para que se pueda abrir paso sin tropiezos el esperanzado resurgir de una vida nueva para muchos. La justicia y las cárceles no pueden abdicar de ser restaurativas, contra todo pronóstico pesimista.

¿Por qué no escuchamos más tanto dolor inútil, tanto sufrimiento absurdo de las víctimas de todos los delitos? Sin manipularlas ni utilizarlas. Que encuentren fuerza y consuelo, que seguro que lo esperan. Debemos ser capaces de apoyarlas incondicionalmente, de reparar sus quebrantos, de lavar sus heridas y facilitar, finalmente, que la indulgencia desbanque la revancha. ¡Hay que intentarlo siempre y hacer posible el perdón y la reconciliación!

También nuestro interés debe detenerse en el sistema penal que existe. En vez de la venganza, del mero endurecimiento de penas, de la punición, busquemos inventar nuevas medidas para que la prevención social, el tratamiento, la reinserción, los derechos humanos y la reconciliación sean el norte y guía del propio sistema penitenciario.

Ante tantas y nuevas clases de esclavitud, la Iglesia trabaja en la Pastoral Penitenciaria con muchos otros que dan su tiempo, interés y paciencia desde «Justicia y Paz», y desde diversas ONGs, como voluntarios al servicio de la rehabilitación y la dignidad de quienes han tenido que pasar por la durísima prueba de la pérdida de libertad. Valoramos y sostengamos su esfuerzo para que puedan cooperar en un auténtico trabajo social y una audaz pastoral de justicia y libertad, que busque prevenir el delito, superar la cárcel, reintegrar al preso y facilitar la reconciliación y la paz social.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Bíbliés en llengües del món: una resposta al món d'avui

Josep Lluís Andavert Escriche, Director general de la Societat Bíblica d'Espanya, va demanar als cristians estimar la Paraula de Déu i llegir-la i aprofundir-la per poder predicar-la i fer viu enmig d'un món egoista i tancat l'amor fraternal a Déu i a tota persona humana que Jesucrist ens ha revelat. Ho va fer en la seva conferència del dijous dia 22 de setembre a la Seu Social de Crèdit Andorrà, a Andorra la Vella, Principat d'Andorra.

Sota el títol «Bíbliés en llengües del món: una resposta al món d'avui», la xerrada fou organitzada pel Ministeri de Cultura, Joventut i Esports del Govern d'Andorra i pel Sr. Pere Roquet Ribó que recentment va donar a l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra una extensa col·lecció de més de 1.300 Bíbliés que són exposades al Santuari Basílica de la Mare de Déu de Meritxell, patrona del Principat d'Andorra. La col·lecció és una de les tres més grans que existeixen al món, amb importants curiositats com ara Bíbliés traduïdes a llengües que no tenen cap altre text imprès, a banda de les Sagrades Escriitures. Hi assistí l'Arquebisbe i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, la M.I. Ministra de Cultura d'Andorra, Olga Gelabert, i el Sr. Pintat i Peralba, l'Arxiprest d'Andorra Mn. Ramon Sàrries, i altres

personalitats, així com un nombre públic.

El Sr. Josep Lluís Andavert Escriche és Ministre Baptista i actual Director general de la Societat Bíblica d'Espanya. També és president de l'Associació de Teologia Usos y Río, conferenciant i membre de diversos comitès nacionals i internacionals involucrats en tasques teològiques i especialment missionològiques. Va cursar estudis de teologia al Melbourne College of Divinities (Austràlia), i es va llicenciar en Teologia amb especialitat en el Nou Testament.

A la seva conferència, el Sr. Andavert va aprofundir en la importància de la Paraula de Déu i de la

Bíblia com el text escrit més traduït a gairebé totes les llengües del món. Per al professor, el fet que Andorra aculli des de fa uns dies l'exposició de Bíbliés fruit de la donació del Sr. Pere Roquet fa que Andorra vegi engrandit el seu patrimoni cultural amb un text que per als cristians conté la Paraula de Déu revelada i que és una mostra de l'estimació que tota llengua i cultura posseeix, ja que la Paraula de Déu es revela i es tradueix en tota cultura i llengua, sense que cap pugui considerar-se superior a una altra. Va explicar el procés laboriós de versionar la Bíblia o una part, en llengües que no la posseïen fins ara.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

La misericòrdia instrument de comunió

A vui volem reflexionar sobre el miracle de la multiplicació dels pans. A l'inici de la narració que fa Mateu (cf. 14, 13-21), Jesús acaba de rebre la notícia de la mort de Joan Baptista, i amb una barca travessa el llac a la recerca d'«un lloc despoblat» (v. 13).

Aquell dia, doncs, el Mestre es va dedicar a la gent. La seva compassió no és un sentiment vague; mostra en canvi tota la força de la seva voluntat de ser a prop nostre i de salvar-nos.

Ara aturem-nos en el gest de benedicció de Jesús: Ell «prengué

els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans i els donà als seus deixebles» (cf. v. 19). Com es pot observar, són els mateixos signes que Jesús va fer al Darrer Sopar; i són també els mateixos que cada prevere fa quan celebra la santa Eucaristia. La comunitat cristiana neix i reneix contínuament d'aquesta comunió eucarística.

Per això, viure la comunió amb Crist és una cosa diferent de restar passius i aliens a la vida quotidiana; contràriament, ens introdueix cada vegada més en la relació

amb els homes i dones del nostre temps, per a oferir-los el senyal concret de la misericòrdia i de l'atenció de Crist. Mentre ens nodreix de Crist, l'Eucaristia que celebrem ens transforma de mica en mica també a nosaltres en cos de Crist i nodriment espiritual per als germans. Jesús vol arribar a tots, per a portar a tots l'amor de Déu. Per això converteix cada creient en servidor de la misericòrdia. Jesús ha vist la gran gentada, n'ha sentit compassió i ha multiplicat els pans; així ho fa amb l'Eucaristia.

(Dimecres, 17 d'agost de 2016.)

Festa de Sant Cosme i Sant Damià a la vila de Rialp

El dia 26 de setembre, la vila de Rialp va celebrar la seva festa patronal en honor dels sants metges màrtirs Cosme i Damià. El temple parroquial s'omplí de fidels que amb gran devoció van voler participar de l'Eucaristia que fou presidida pel Vicari General d'Urgell, Mn. Josep M. Mauri; Mn. Henry Vargas, Rector de la Parròquia de la M. D. de Valldeflors de Rialp; Mn. Joan Pau Esteban, Arxiprest del Pallars Sobirà; Mn. Andreu Rodríguez, Rector d'Esterrí d'Àneu; i Mn. Joan Dies, Rector de Ribera de Cardós.

Hi assistí l'Il·lm. Sr. Alcalde de la vila de Rialp, Sr. Gerard Sabarich, la Presidenta de l'Associació cultural de St. Cosme i St. Damià de Rialp, i altres regidors de la vila i personalitats.

A la seva homilia, Mn. Mauri glossà la figura dels Sants Màrtirs Cosme i Damià, germans bessons, que havien nascut a Aràbia on havien es-

tudiat ciències i medicina i les exercien gratuïtament. Els Sants Màrtirs Cosme i Damià són un exemple per a tot el poble de lliurament genèrals i gratuït a les necessitats de to-

ta persona humana, especialment, envers els més febles i necessitats. En acabar l'Eucaristia es van cantar els goigs en honor dels Sants Màrtirs i es veneraren les seves relíquies.

Confirmacions a Albesa

El 10 de setembre, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el Sagrament de la Confirmació a 38 joves de la parròquia de la M. D. Assumpta d'Albesa. Concelebraren amb ell el Rector de la Parròquia, Mn. Alfons Velásquez; el Diaca permanent que hi col·labora pastoralment, Mn. Antoni Baldomà; el col·laborador de la Parròquia, Mn. Ramon Clua i Mn. David Codina, Secretari general del Bisbat. A la seva homilia, l'Arquebisbe Joan-Enric glossà les lectures proclamades en aquell diumenge que versaven fonamentalment sobre la misericòrdia de Déu.

Subratllà com Déu ens ha fet lliures i la llibertat no pot ser mai un pretext per a fer el que vulguem sinó que esdevé una responsabilitat. En la vetlla de la Diada Nacional de Catalunya, Mons. Vives animà els cristians a viure la Diada amb joia

però aportant-hi l'específic dels catòlics: la pregària i el treball per la pau i el respecte entre les diferents formes de pensar i actuar, sempre buscant la unió i l'estimació entre tots els germans.

En acabar l'Eucaristia, l'Arquebisbe volgué tenir unes paraules d'agraïment per a Mn. Ramon Clua que porta molts anys col·laborant a la parròquia i els feligresos d'Albesa, així com per al prevere veí de Castelló de Farfanya, Mn. Ramon Vila, que dirigeix la Coral que aplega tres pobles veïns amb el d'Albesa.

Urgell participa en el Jubileu dels Catequistes a Roma

Vuitanta catequistes de les diòcesis de Catalunya i de les Illes Balears, i amb ells un grup d'Urgell, van participar al Jubileu dels Catequistes convocat a Roma pel Papa Francesc amb motiu de l'Any de la Misericòrdia del 23 al 25 de setembre. Hi van anar acompanyats pel Delegat diocesà d'Urgell i Vicari episcopal, Mn. Antoni Elvira, i els altres delegats diocesans.

Abans dels actes propis del Jubileu, se celebrà també a Roma l'Assemblea Plenària del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC), que fou presidida per Mons. Sebastià Taltavull, Bisbe auxiliar de Barcelona i Administrador apostòlic de Mallorca. Les sessions de treball foren a la Casa Sant Joan d'Àvila, del Pontifici Col·legi Espanyol de Roma. Es van fer entorns de treball amb D. Paolo Sartor, Director de l'Oficina Catequètica de la Conferència Episcopal Italiana (CEI); amb Mons. Andrea Lonardo, Director de l'Oficina Catequètica i Servei pel Catecumenat de la diòcesi de Roma; i, finalment, amb Mons. Rino Fisichella, President del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització, organisme de la Santa Seu que vetlla per la catequesi. També van participar en algunes de les sessions de treball de les Jornades nacionals de directors i col·laboradors de les delegacions diocesanes de Catequesi d'Itàlia, organitzat pel Secretariat Catequètic de la CEI. El 23 de setembre, els membres de l'Assemblea del SIC es van unir a la setantena de catequistes, de diverses diòcesis catalanes i balears, participants en aquest Jubileu. El Jubileu dels Catequistes va acabar el dia 25 de setembre amb la participació de tot el grup a la Missa del Sant Pare a la Plaça de Sant Pere, al Vaticà.

FE D'ERRATES. En el *Full Dominical* del dia 25 de setembre, a la pàg. 3, se cita en la introducció: la nova talla de Núria quan hauria de dir de Meritxell.

AGENDA

- ▶ **9 octubre.** Celebració de 600 anys de la Confraria de la Sang a Perpinyà.
- ▶ **11 octubre.** Aniversari de la mort de l'Arquebisbe Joan Martí, a la Catedral.
- ▶ **12 octubre.** Festa del Pilar, celebració a la Catedral, a les 12 h.
- ▶ **14 octubre.** Simposi homenatge a Pau VI, en motiu del 50 aniversari de la CEE, a la seu de la CEE a Madrid, a les 12 h, inauguració i conferència de Mons. Pietro Parolin, Secretari d'Estat de la Santa Seu. Fins al 15 d'octubre.
- ▶ **15 octubre.** Inici de l'Escola de Formació Permanent al Santuari del Sant Crist de Balaguer. A les 10 h, presideix Mons. Joan-Enric Vives. / 25 anys dels Petits Cantors d'Andorra. Concert a les 21 h al Centre Cultural i de Congressos de Sant Julià de Lòria (Andorra).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) Ga 4,22-24.26-27.31-5,1 / SI 112 / Lc 11,29-32]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinià), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu; sant Daniel Comboni, bisbe, fund. Missioners Combonians.

11. ■ Dimarts [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Sant Joan XXIII, papa; santa Soledat Torres Acosta (Madrid 1826-1887), vg., fundadora Serventes de Maria, vetlladores dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dimecres [1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Dijous [Ef 1,1-10 / SI 97 / Lc 11,47-54]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

14. ■ Divendres [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Dissabte [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515 - Alba de Tormes 1582), vg. carmelitana i dra. de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Ex 17,8-13 / SI 120 / 2Tm 3,14-4,2 / Lc 18,1-8]. Sant Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg., salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Galderic.

Diurnenge XXVIII de durant l'any

COMENTARI

Només l'agraït és salvat

Eliseu pertany a una comunitat de profetes que viu la pobresa i està sovint en deliri profètic.

El poble hi va sovint a fer-los consultes.

Com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. Naaman de Síria s'hi banyà al Jordà set vegades. Llavors quedà pur de la lepra.

La conseqüència és la confessió de fe de l'estranger Naaman: Ara sé ben cert que fora d'Israel no hi ha cap Déu enlloc més de la terra; i per això no oferiré cap víctima a altres déus sinó només al Senyor.

En Pau, ideal d'Apòstol màrtir de l'Evangeli, es repeteix la dinàmica de Mort i Resurrecció oberta per Crist: fins a trobar-me empresonat com si fos un malfactor; però la presó no pot encadenar la Paraula de Déu.

La fidelitat enmig de la prova és el marc ideal perquè es reveli l'eficàcia salvífica de l'amor de Déu, essent el cristià solidari amb Crist.

Amb llenguatge pedagògic Pau avisa que si el neguem, també Ell ens negarà. Però després recorda que la fidelitat de Déu es fonamenta en la seva pròpia identitat més que no pas la fidelitat o no del cristià: Ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.

A l'evangeli primer tots deu leprosos mostren fe invocant Jesús amb el títol de «Mestre» i demanant confiats «Apiadeu-vos de nosaltres».

També tots van a complir l'encàrrec de Jesús d'anar a presentar-se als sacerdots.

Però quan tots hi quedaren purs de la lepra, només un d'ells, samarità, tornà enrere donant glòria a Déu i es prosternà als peus de Jesús.

Al final només l'agraït escolta de Jesús la sentència definitiva: La teva fe t'ha salvat.

Els deu leprosos havien estat guarits de la lepra física però només l'agraït quedà «salvat» gràcies a la seva fe.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del segon llibre dels Reis

(2Re 5,14-17)

En aquells dies, Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de lepra. Llavors se'n tornà amb tot el seu seguici cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret al seu davant, li digué: «Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enlloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor». Eliseu li digué: «No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor, davant del qual estic sempre, a punt per servir-lo». Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà. Llavors Naaman digué: «¿Permetes que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor.»

▶ Salm responsorial (97)

R. El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç / sagrat han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 2,8-13)

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts. Aquesta és la bona nova que jo predico, i per això he de sofrir fins trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la paraula de Déu. Jo ho suportó tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dóna en Jesucrist. Això que diem és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però, com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

(Lc 17,11-19)

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samaria i Galilea. Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!» En veure'ls Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.»

Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità. Jesús digué: «No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?» Llavors li digué: «Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat.»

▶ Lectura del segundo libro de los Reyes

(2Re 5,14-17)

En aquellos días, el sirio Naamán bajó y se bañó en el Jordán siete veces, conforme a la palabra de Eliseo, el hombre de Dios. Y su carne volvió a ser como la de un niño pequeño: quedó limpio de su lepra.

Naamán y toda su comitiva regresaron al lugar donde se encontraba el hombre de Dios. Al llegar, se detuvo ante él exclamando: «Ahora conozco que no hay en toda la tierra otro Dios que el de Israel. Recibe, pues, un presente de tu siervo». Pero Eliseo respondió: «Vive el Señor ante quien sirvo, que no he de aceptar nada». Y le insistió en que aceptase, pero él rehusó. Naamán dijo entonces: «Queje al menos le den a tu siervo tierra del país, la carga de un par de mulos, porque tu servidor no ofrecerá ya holocausto ni sacrificio a otros dioses más que al Señor.»

▶ Salmo responsorial (97)

R. El señor revela a las naciones su salvación.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 2,8-13)

Querido hermano:

Acuérdate de Jesucristo, resucitado de entre los muertos, nacido del linaje de David, según mi evangelio, por el que padezco hasta llevar cadenas, como un malhechor; pero la palabra de Dios no está encadenada. Por eso lo aguanto todo por los elegidos, para que ellos también alcancen la salvación y la gloria eterna en Cristo Jesús. Es palabra digna de crédito: Pues si morimos con él, también viviremos con él; si perseveramos, también reinaremos con él; si lo negamos, también él nos negará. Si somos infieles, él permanece fiel, porque no puede negarse a sí mismo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 17,11-19)

Una vez, yendo Jesús camino de Jerusalén, pasaba entre Samaria y Galilea. Cuando iba a entrar en una ciudad, vinieron a su encuentro diez hombres leprosos, que se pararon a lo lejos y a gritos le decían: «Jesús, maestro, ten compasión de nosotros». Al verlos, les dijo: «Id a presentaros a los sacerdotes». Y sucedió que, mientras iban de camino, quedaron limpios. Uno de ellos, viendo que estaba curado, se volvió alabando a Dios a grandes gritos y se postró a los pies de Jesús, rostro en tierra, dándole gracias. Este era un samaritano. Jesús tomó la palabra y dijo: «¿No han quedado limpios los diez?; los otros nueve, ¿dónde están? ¿No ha habido quien viera a dar gloria a Dios más que este extranjero?». Y le dijo: «Levántate, vete; tu fe te ha salvado.»